

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/254/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214201088
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214201088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: O. G., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/X, G., o zaplatenie sumy 283,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 5C/89/2014-46 zo dňa 28.10.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu o zaplatenie sumy 283,50 eura s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov nepriznal s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a),b), § 3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.05.2006, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1,2 a § 101 Občianskeho zákonníka. Súd zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0212121947 zo dňa 29.11.2005, uzavretej medzi žalovanou ako dlžníčkou a medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľom, súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 60 pravidelných mesačných splátok vo výške 28,35 eura s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 pôvodný veriteľ postúpil žalobcovi pohľadávku vo výške 2.386,21 eura. Súd konštatoval, že podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je predpisom lex specialis k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, a preto ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že ak určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Daný právny vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere súd posúdil ako občianskoprávnou vec - spotrebiteľskú zmluvu, lebo z nej nevyplýva, že by žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V odôvodnení rozsudku súd citoval ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 01.05.2014, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“ V nadväznosti na to súd citoval aj ustanovenia § 100 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej, ktorá je v tomto prípade trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka). V tejto veci ide o zaplatenie dlžnej sumy, ktorú bola žalovaná podľa zmluvy povinná splácať po 28,35 eura od 20.02.2010 do 20.11.2010 v celkovej výške 283,50 eura. Prvá splátka bola splatná 20.02.2010, posledná 20.11.2010, čiže premlčacia doba od poslednej splátky plynula od 21.10.2010 a uplynula dňom 21.11.2013. Žalobca podal návrh na súd dňa 23.01.2014, čo znamená, že pohľadávka žalobcu je v celom rozsahu premlčaná. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, na ktorú bol súd povinný prihliadnuť. Žalobcovi nebolo možné pohľadávku pre premlčanie priznať, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že na tento prípad sa nevzťahuje 3-ročná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka, ale 4-ročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru aplikoval nesprávne ustanovenie právneho predpisu, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda o absolútny obchodno-závazkový vzťah, a to aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukázal na to, že zmluva bola uzavretá dňa 29.11.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred týmto dňom. V tomto ohľade poukázal aj na rôzne rozhodnutia krajských súdov, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a komentár k § 52 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v jej prospech a pohľadávka žalobcu je premlčaná.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny a dostatočne primerane odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa zistil skutkový stav na podklade ustanovenia § 120 ods. 1 OSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Vzhľadom na to, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, v odvolacom konaní sa zaoberal len námietkou žalobcu o tom, že súd prvého stupňa nemal aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní jeho pohľadávky v 3-ročnej premlčacej dobe, ale - s ohľadom na deň uzavretia zmluvy o úvere a vtedajšiu právnu úpravu v Občianskom zákonníku - mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý upravuje štvorročnú premlčaciu dobu v prípade tzv. absolútneho obchodu; keďže žaloba bola na súd podaná v rámci tejto štvorročnej doby, nemala byť podľa jeho tvrdenia zamietnutá. Poukazoval na to, že ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom“, sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych

úkonov vzniknutých pred týmto dňom. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“, nadobudlo tiež účinnosť až po uzavretí zmluvy o úvere - dňa 01.05.2014 - a z toho dôvodu ho podľa žalobcu nebolo možné aplikovať.

V preskúvanom prípade je zrejmé, že aj bez námietky premlčania vznesenej žalovanou by súd prvého stupňa musel vziať na zreteľ ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Súd musí zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Odvolací súd, vychádzajúc v tomto smere z aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 8 Cdo 3/2015 z 28.05.2015), urobil záver, že ak súd prvého stupňa na daný skutkový stav aplikoval ustanovenie § 100 ods. 1,2 a § 101 Občianskeho zákonníka, čo žalobca v odvolaní namietal, postupoval správne. Preto sa odvolací súd s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa stotožnil a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil; v ostatnom odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov nepriznal, pretože o ich náhradu podľa § 151 ods. 1 OSP nepožiadala a v podstate jej ani nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednotlivo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.